

Neo-İstanbul, MS 2150

Gökyüzü artık martıların değil, metal yığınlarının ve 'Daha Fazlasını İste' diye bağırان devasa hologramların işgali altında. Eski model vapurlar, bu ışık kirliliğinin ve hüznün içinde, geçmişten kalan hayaletler gibi süzülüyor.

Zamanın Bekçisi

Zaman Enstitüsü'nün tozlu odasında, Hayri İrdal iki dünya arasında sıkışıp kalmıştı. Duvarlarda tik-tak eden antika saatler, masasının üzerindeki dijital ekranların sessiz akışına direniyordu. O, zamanın sadece bir bekçisi değil, karmaşasının da tutsağıydı.

Suhbet Çipi

İnsanlığın yeni prangası: Suhbet Çipi. Enselere yerleşen bu metalik örümcek, zihinleri devasa bir ağa bağlarken, ruhları sessizce kemiriyordu. Bağlantı kesintisizdi ama hakikat paramparça.

Uyurgezerler

Sokaklar kalabalıktı ama kimse orada değildi. Gözlerinde sanal gerçeklik vizörleri, başları hep yukarıya, o erişilmez gökdelenlere çevrili... Birer uyurgezer gibi, ayaklarının altındaki gerçeği görmeden yürüyorlardı.

Vaka 402: Yetersizlik Hissi

Vaka 402. Lüksün soğuk duvarları arasında bir mahkum. Aynadaki yansıması ona her sabah aynı hükmü veriyordu: "Yetersiz." Modern insanın en büyük laneti, sahip olduklarıyla değil, asla sahip olamayacaklarıyla ölçülmesiydi.

Teşhis: Haset Virüsü

Teşhis netti: Haset Virüsü. Camdan bir kalbin içinde çöreklenen bu siyah duman, sirayet kanunuyla yayılıyor, tatminsizliği bir salgına dönüştürüyordu.

RUH UYUŞMAZLIĞI
TESPİT EDİLDİ

Sistem Hatası

Hayri Bey'in ekranında beliren hata kodu, sistemin anlayamadığı tek gerçeği haykırıyordu: "Ruh Uyuşmazlığı." Veri akışları ve algoritmalar, kanayan bir ruhun lisanını çözmekte aciz kalmıştı.

Rüya ve Hakikat

Ve sonra, dijital gürültünün ortasında bir rüya kapısı aralandı. Eski bir çeşme başında, nur yüzlü bir ihtiyar...
"Evladım," diyordu sükunetle, "Dışarıda aradığın o devasa dünya, senin içindeki zerreye sığmaz."

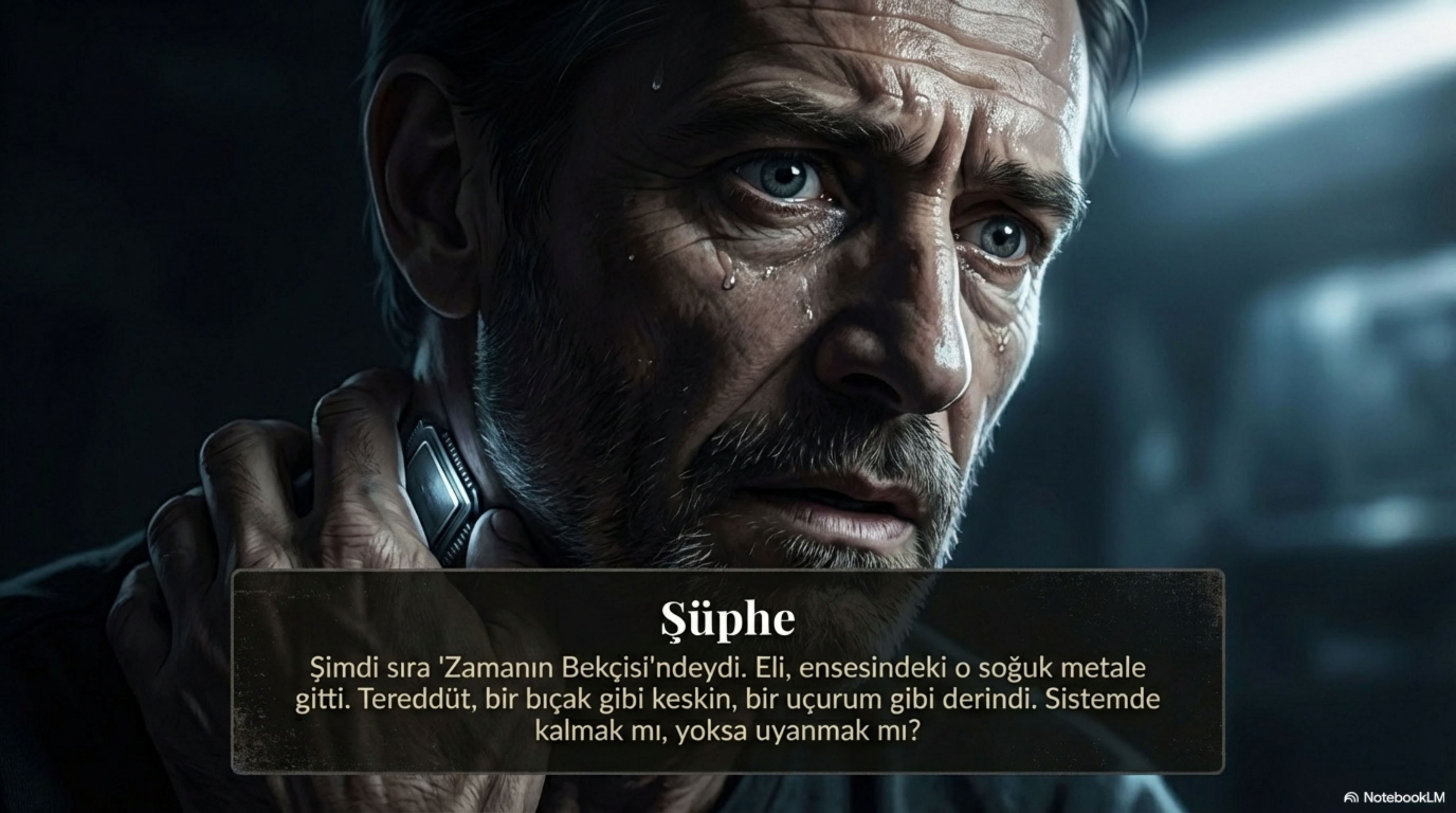
Ruhlar Ordusu

Gökyüzünde beliren o Ruhlar Ordusu... Birbirini sinyallerle değil, kalple bulan şeffaf silüetler. Asıl ağın fiber kablolarda değil, ruhların ezelden gelen tanışıklığında olduğunu fısıldıyorlardı.

Terapi: Simülasyon

Tedavi 'Aşağıya Bakış' simülasyonuydu. Vaka 402, kapsülün içinde şükrün unutturulmuş frekansına ayarlanıyordu. İyileşmek için yukarıya, o ulaşılmaz zirvelere değil; aşağıya, sahip olunanın kıymetine bakmak gerekiyordu.

Şüphe

Şimdi sıra 'Zamanın Bekçisi'ndeydi. Eli, ensesindeki o soğuk metale gitti. Tereddüt, bir bıçak gibi keskin, bir uçurum gibi derindi. Sistemde kalmak mı, yoksa uyanmak mı?

Alternatif: Garip Hamza"

Geleceğin çöplüğünde bir derviş: Garip Hamza. Başkalarının 'atık' dediği yığınlardan sanat, 'yokluk' dediği yerden huzur damıtiyordu. O, enkazın ortasında çiçek açmayı başarmıştı.

Yüzleşme: İki Dünya

Hakikat ikiye bölünmüş bir ekrandı artık. Bir yanda varlık içinde kıvranan mutsuz ruhlar, diğer yanda yokluğun içinde paylaşmanın huzurunu bulanlar. Zenginlik, cüzdanın değil, kalbin doluluğuydu.

“Kopuş”

“Bir anlık cesaret, bir ömürlük esareti yırttı. Hayri Bey çipi söküp attığında boynundan kan değil, saf bir ışık süzüldü. Bu bir yaralanma değil, özüne kavuşmaydı.”

Uyanış

Pencere açıldı ve içeriye ilk kez gerçek bir rüzgar doldu. Hologramlar sönerken, Hayri İrdal ufukta doğan güneşe gülümsedi. Simülasyon bitmiş, hakikat başlamıştı. Ruh, nihayet evindeydi.